

תלונות בשטרי בית-הספר: היצאניות מחגרות בתלמידים, משוחחות עם העובדים והשבים, גובות אתנן.

מיצעד היצאניות ברחוב התלמידים

המקצוע העתיק ביותר בעולם הגיע לסף-סוף לעיר הקודש: כ־20 יצאניות צעירות משוטטות באין מפריע בחצות ירושלים. הן משדות עובדים ושבים, וזוכות קטנים ביחס מיוחד. המשוטטות למדו לדעת שהקטנים הם החומר הטוב ביותר לפיתוי, לכן בחרו, כשטח הפעולה שלהן, את רחוב הרב קוק, הסמוך לכיכר ציון. אורכו של רחוב הרב קוק כמאתיים מטר, והוא ידוע בכינוי "רחוב התלמידים". שוכנים בו בית-הספר העממי סוקולוב, בית-הספר התיכון המקצועי לנערות על שם טריגסברג, ושיבה אחת, ובית-הישיבה תיכון עובדים.

בחורי הישיבה ותלמידי תיכון הערב מקבלים את שיעורם הראשון באנטומיה מעשית מנערות הרחוב. אך לא הם לבדם מקבלים שיעורים. מדי ערב באים לרחוב הרב קוק כ־100 בני נוער, להציץ במעשי הן של היצאניות, חלקם אף התיידד אתן, ושיחות קולניות נשמעות בסביבה כשהן עירות והמציצים צוחקים מהלקוחות. כי עיניהם הלכות הוא פרייאר, המשלם כסף טוב — 20 לירות בחצר, 40 בבית-מלון. החצרות הן חצר בית-הספר, ובעיקר חצר ישיבת הרב קוק, וחצר המועדון החרדי ישראל הצעיר.

אפשר גם לראות שם הצגות סטרייט-טו-חינם. על כן משמשים אחים מן המציצים גם כשומרים. כשהם רואים נידת משטרה

שנה כשבעים-שמונים תלמידים לבחינות ה' בגרות. מרביתם עובדים בהצלחה. תופעת הזנות בקרבת בית-הספר היא תופעה שלילית. אנו מקווים כי נצליח ליצור, לצד הרב התנאים הטופוגרפיים של הסביבה מתאימים להתפתחות הזנות, כי הרחוב הוא חשוך יצדדי, אך קרוב למרכז העיר. מספר פעמים פנינו לעיריה שתתקין כאן תאורה מתאימה. אולם, נראה שמחסור תקציב לא עשו זאת. "המשטרה אינה פועלת מספיק, אם כי לאחרונה הראתה סימני עירייה. יתכן שיש להם מחסור בכח אדם, אבל שוטר מקורף אחד היה מחסל את כל בעיית הזנות ב־70 שנה, סביבה, והתלמידים היו שקטים יותר, בזמן הלימודים ולאחריהם."

★ ★ ★
שריטות, נשיכות וקללות

תלמידות בית-הספר תיכון יודעות כי כפר שהן שימעות ערב ערב את שרי חותיהן של הזנות. הן מדברות אחר-כך על קניה של נעליים חדשות ב־70 ל"י, ושמלות יקרות ב־230 ל"י. אחת מהן אמרה: "אני עובדת חודש כפקידה באוניברסיטה, ומרוויחה כסום שבו היצאנית קנה לה בגדים ביום אחד. אני חוסכת לי כסף במשך חודשים על מנת לקנות זוג נעליים."

סיפרה תלמידה, שהיתה עדה לקטטה שפרצה בין זונה ללכות שרימה אותה: "הזונה שרטה ונשכה אותי. הקללות ששמעתי מהם הספיקו לי למשך שנה שלמה. קיבלתי גועליגוש, ולמחרת לא יכולתי ללמוד."

הפסקות, ובגמר הלימודים הם מקדישים שעה ארוכה יותר להצצה בהתנהגות הזנות וליקוחותיהן, ולדיון בפרטי הנושא. שיחתם השגורה: "עקב, אתה יודע, מה שאני מרוויח בחודש עבודה — זו עם השמלה האדומה מרוויחה בלילה אחד!" לפני שבוע, שמעה אחת מתלמידות בית-הישיבה תיכון ערב כי חברה יצא לבלות בחברת יצאנית. היא עקבה אחריהם ונפשה את השניים בשעת מעשה. הזונה קצפה על ההפרעה, הורידה את נעליה גבוהות-העקב, והחלה מכה את התלמידה. האחרונה הצליחה בקושי רב להחליץ מהתקף פת המחק, ונסה מן המקום בבהלה. מיקרה זה הגדוש את הסאה, והנהלת בית-הספר הגישה תלונות למשטרה.

★ ★ ★
אקדחים שדופים

מנהל תיכון הערב, הילמן, מספר: "אני מנהל בית-הספר זה למעלה מ־עשרים שנה. המוסד הוא אחד מהגדולים בארץ. לומדים בו כ־300 נערים ונערות, העובדים בשעות היום בענפים שונים. אנו מכניס את התלמידים לאורחות טובה, ולאויברסיטה. התיכון ידע תקופות קשות. בזמן המחלת לא היה בבית-הספר חשמל, התנאים היו גרועים, ובכל זאת המשכנו ולימדנו. "אני זוכר מקרים של חברי לח"י ואצ"ל שנכנסו לכתות, והכריחו את המורים לימשיך ללמד כשאקדחים שלופים בידיהם. קשה היה לזהותם, כי הם היו בערך בגיל התלמידים. בצורה זו הם הצליחו להתחמק מהמשטרה הבריטית. "בזמן מלחמת השחרור ובתקופת ה'מזור, כשלא היו די שולחנות וכסאות, לימדנו בספרי לימוד ישנים, ובתנאים גרועים מאד. צוות המורים היה מצומצם, ובכל זאת המשכנו ללמד. גם כיום ניגשים כל

בסביבה, מיד נשמעות קריאות: "עליזה! לאה! הכפתורים באים!" היצאניות בורות מהמקום במרוצה הן נכנסות לחצר רות ולסימטות הסמוכות, ומחכות בסבלנות עד חלוף הכפתורים. כשהניידת מסתלקת מהמקום, הן חוזרות לעבודה, בתורן עות צחוק ולעג על השוטרים. תלמידי תיכון-ערב נהנים מהמחזה ב

תמונת רחוב: יצאנית יפה ממתנה לתלמידים היוצאים